

Előfizetés:
Helyben:
 Egész évre 14 kor
 Félévre 7 kor
 Negyedévre 3,50 kor.
 Egy hónapra 1.20
Vidékre:
 Egész évre 20 kor.
 Félévre 10 kor.
 Negyedévre 5 kor.
 Egy óra 1.80 kor.
 Egyes szám 4 fillér.

KASSAI ŐR

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztőség:
 KASSA,
 Kossuth Lajos utca 14.
Kiadóhivatal
 ugyanott.
Megjelenik mindennap.
 Telefon 320.

Felelős szerkesztő: SERESS IMRE.

Emlékezés egy pásztorlevélre.

(—ss.) Alig négy hónapja most, hogy Bubits Zsigmond, Kassa püspöke kiadta legutóbbi pásztorlevelét, amelyben felhívta a koalíciós pártokat, hogy ne támaszsanak késhegyig menő harcot a problematikus értékű nemzeti vívmányokért, hanem csináljanak inkább bölcs egyezséget a királylyal, hogy az ország a haladás útján meg ne akasztassék.

Akkor még szó sem volt az általános választói jognak olyan rendkívüli népszerűségéről és nemzetpolitikai súlyáról. Bubits püspök azonban előre látta, hogy hamarosan be fog következni az idő, amikor az elmék, kiforrván magukat, egyre jobban eltávolodnak kétes értékű vívmányok erőltetésétől és a maradandó becsük kivívását követelik.

A közönség talán emlékezni fog még, hogy a pásztorlevél megjelenése idején az összes koalíciós lapok nekiestek Bubits Zsigmond püspöknek s nem átalították őt megvádolni azzal, hogy Bécs kedvéért intézte ily irányú szövegát hiveihez.

E sorok írója volt talán az egyetlen újságíró, aki kimutatta e vádaskodás alaptalanságát s méltatlanságát, mondván, hogy »a pásztorlevél nemcsak a fanatikus ellenzékének van szánva, hanem a fanatikus kormánypártiaknak is.«

Most, mikor a politikai viszonyok oly radikálisan megváltoztak, a publicistának szinte kötelessége újból emlékeztetbe idézni Bubits püspök pásztorlevelét és újból konstatálni, hogy az ő apostoli lelke mennyivel messzebb látott előre és mennyivel tisztábban, mint mások. Mert pártszenvédelem az ő szeméit soha nem homályosította, ellenben élesítette látását a legnemesebb hazaszeretet.

Nem fejezhetnők be méltóbban e cikket, mint szövegszerűen idézéssel ama látnoki fejtegetéseknek, amelyek a pásztorlevél politikai vonatkozásai közül ma talán még aktuálisabbak, mint voltak négy hónap előtt.

»Törvényeink keretét — úgymond a tudós püspök — *tágabbra kell terjeszteni, részleteiben föl kell frissíteni.* Hiszen éppen a forrongó átalakulás természetéből kifolyólag *ma más-milyenek a viszonyok*, mint évtizedekkel ezelőtt voltak, *midőn azok a törvények alkotva lettek.*«

»Ha elkészültünk a sziklaszilárd állami fundamentum lerakásával, ha berendezkedtünk mindama változásokra, miket az átalakulás megkíván; ha majd anélkül, hogy állami életünk szervezetében kárt ejtenénk, *le tudjuk rázni magunkról a szabad vérkeringést gátló békókat*; ha nem talál többé tespedő kezdetlegességben s készületlenül a minden idegen hatalomtól való függetlenítés: akkor aztán hadd következzenek ama rég sóvárgott teljes önállóság korszaka! De addig gondoljuk meg: lehet-e mindent villámgyorsasággal, máról-holnapra megvalósítani.«

Kérdezhetünk mindenkit: az-e csakugyan a politikai helyzet lényege ma, amit a pásztorlevél négy hónap előtt már kifejtett? A felelet csak igenlő lehet. Mi pedig a fenti idézetek felújításával a közvéleményt és így a hazát szolgáltuk.

Nagyzási mánia.

Abauj-vármegye törvényhatósági bizottsági tagjainak *egy tízedrészre* összejött tegnap egy magánlakásban és ott elhatározta, hogy tiltakozik a megtörtént főispáni installáció ellen.

E tiltakozásról írásban is kiadtak valami förmedvényt, amelyben természetesen ismét fölülnek az általuk megnyergelt szent hazafiság gebéjére, ezt sarkantyúzzák, ropogtatják és ütökvérik, hogy gázoljon le minden ellenvéleményt.

Huszonhárom megyebizottsági tag, köztük három gróf és egy báró, nem szűnik meg ágálni és szembezállani a törvényes karamallommal még most sem, miután kisöpörték őket a megyeházáról, ahonnan a törvényhatóságot hónapokon keresztül terrorizálták.

És hozzá még milyen allűrökkel ágálnak ezek a dicső hazafiak! Mintha azt mondanák: »nem a megyeházán van Abauj megye, hanem ott van, ahol mi vagyunk.«

No hát ekkora dölyföt, elbizakodottságot és politikai paralizist Magyarország még nem látott. Az ember igazán nem tudja, hogy nevéssen e, vagy boszankodjék e huszonhárom ur okvetetlenkedése fölött. Ez a huszonhárom ur úgy akar szerepelni, mint Abaujvármegye permanens közgyűlése, amelynek e megyében mindenki szót fogadni, amelyhez magát mindenki alkalmazni tartozik, különben a büntető törvénykönyvbe ütköző összes becsületsértő és rágalmazó kifejezéseket kénytelen szó nélkül elviselni.

Igen, Hadikék, Hammersbergék, Szalayék összejönnek huszonhárman és csak úgy szórják a »hazaáruló, gazember, megvetett alak, rongy ember« stb. titulust. Mindenkinék, aki nem tart velük, hanem a válságot más módon tartja megoldandónak, mint az eddigi kasztrendszer alapján, nekiesnek ezek az urak, akik ugylátszik kanállal eszik a hazafiságot s azt megemésztés nélkül őrzik magukban.

Mi azonban engedelmet kérünk, ha a fentemlített magas gebérről leszállítjuk őket és bátran kimondjuk, hogy tartásuk meg az általuk osztogatott címeket maguknak. Az egészen közömbös reánk és a megye közönségére, hogy ők huszonhárman elismerik-e gróf Pongrácz Ferencet Abaujvármegye főispánjának, vagy nem ismerik el. De a nagy hanggal, az ellenvéleményen levők szidalmazásával

és letorkolásával sziveskedjenek felhagyni, mert hiszen ami egy pártnak szabad, az szabad a másik pártnak is és ha talán ők az erősebbnek jogán hengegnek oly nagyon, hát mi is próbát teszünk, hogy hátha mi vagyunk az erősebbek?

S most még egyet. A 23-as számot viselő hazafiak eddig csupa olyan közgyűlést hívtak egybe, amelyek előtt kimondották, hogy mindenki hazaáruló gazember, aki eljön, de mást merészel mondani, mint amit ők mondanak. Mit szólnának a 23 asok, ha mi hasonló módon, becsmérléssel, piszkolódással küzdenénk ellenük? Ugye, ez nem tetszenék? Mert az ilyen harcoló módra csak nekik van szabadalmuk és — képességük.

Forradalmi tények.

A nép beszél.

Budapestén, az ország fővárosában kikélt tehát a koalíció elvetette mának pompázóvirága. Az egész főváros megremegett a munkások imponáló erejétől, a koalíció nagy hősei, akik azt hitték, hogy bársonyszékeikből csak parancsokat diktálhatnak a népnek, akik azt hitték és hirdették, hogy az ő hátuk megett áll az »egész nemzet«, gyáván bujnak oduikba, megdöbbenve a sortűzek morájának hallatára, mely csodálatosképen nem a nemzeti jogok »eltiprói«-nak van szánva, de azoknak, kik magukat a nemzeti jogok, az alkotmány harcosainak állították.

A koalíciós hazafiságnak, mely belekapaszkodott a 65 magyar vezényszóba, ime sikerült lángba borítani az ország fővárosát s napok kérdése csak, hogy a folyton terjedő tűz elterjedjen az egész országban.

A nép, melyet annyiszor hívtak fel igazolására a maguk vélt igazának, sortűzzel és sztrájkjal felel a honboldogítóknak, akik saját hatalmi pozíciójuk megerősítésére jónak találták belevenni a magyar nemzetet egy tulhajtott s indokolatlan nemzeti renitenciába, mely temérdek kárt okozott az országnak, kiszámíthatatlan gazdasági és erkölcsi károkat a nemzetnek s mindezt azért, hogy a gróf

Andrássyak és Hadikok hatalmi törekvései megvalósuljanak.

A koalíció minden áron kormányra akart kerülni s mikor látták, hogy ez nem megy oly könnyen: a hitbizományos gróf urak megigézte sajtó törvénytelenségekkel és alkotmányellenes törekvésekkel vádolta a királyt kinevezte kormányt, hogy lehetlenné tegye.

Most gyönyörködhetnek a megért gyümölcsben a koalíciós urak, akiknek egyéni sulya és agilis lázítási kísérletei egy vadhajtásokat termelő ellenállásba heccelték bele a nemzetet, melynek egyáltalán nem olyan fontos a vezényszó kérdése, mint azt a vezérkar főnökei hiszik.

A koalíciós ellenállás a tegnapi naptól meg van bélyegezve úgy, hogy minden józanul gondolkozó ember be fogja látni most, hogy a vezérkolompokok után csörtető nemzet örvénybe kerül s forradalomba viszi az egész országot.

A koalíciónak — ha van benne belátás és önbírálat — be kell látnia, hogy utját elhibázta s a népjogok kivívása a fontosabb tényező, nem a vezényszó túlhatott kérdése, mely megteremtette mindazt, mi fejlődésében egy nemzetet megakaszthat, mi békét megbonthat; végeredményében a forradalmat, a munkásnép forradalmát, melynek egyszer ígérnek jogokat s akkor is elébe állanak jogaik érvényesülésének a nemzetiszínű lobogó alatt harcoló koalíciós hazaffyak.

A koalíció számoljon a következményekkel s ne tegye ezt a nemzetet ki egy forradalom veszélyének, melynek előhírnökei tegnap már mutatkoztak a fővárosban.

A koalíciós hazaffiak palotás tánca örjögő dervis-tánc lett, melyet egy háborgó vulkán tetjén járnak a koalíciós vitézek s ha a táncot abba nem hagyják s nem menekülnek még idején, elfogja őket seperni nyomtalanul a vulkán legelső eruptiója.

Az abauji hajduk hadnagya.

Hát ez miféle szerzet? Fogja kérdezni az olvasó. És bizonyosan nagyokat fog nézni, ha a felelet úgy szól, hogy az abauji hajduk (mert ezekről van szó) hadnagya gróf Hadik János.

Előismerjük, hogy ő tiszta és szent meggyőződésből koalíciós; tiszta és szent meggyőződésből ellensége a népjogok kiterjesztésének. Grand seigneur. Megérdemelne egy magyar Feuillet Octave-ot, aki róla úgy írjon, hogy az olvasó visszakívánja a középkort, amikor csak urak és jobbágyok voltak.

De ha még úgy meg van is győződve valaki valamiről, nincs kizárva, hogy téved, sőt hogy borzasztóan téved. Mert hisz nagyon furcsa volna, ha például a jelen politikai helyzetben igaza volna a népjogokért küzdőknek is, meg a koalíciónak. Valamelyik végzetes tévedésben kell hogy legyen, mert az igazság csak egyféle, nem pedig kétféle, De minekutánna már el van döntve, hogy a koalíció esküdt ellensége az általános választói jognak, a válság pedig e körül fordul meg, világos mint a vakablak, hogy a népnek van igaza, nem a szövetezett ellenzéknek.

Most pedig térjünk vissza a hajdukra és ezek hadnagyára.

A vármegyeházán szolgálatot teljesítő hajdukról van szó. Ezek a szegény, tudatlan, többnyire paraszt sorból oda került emberek úgy voltak eddig a közönség előtt ismeretesek, mint a megtettesült tisztesség tudás. Talán sehol a világon senki a hatalmat úgy nem tiszteli, mint Magyarországon a vármegyei hajduk tisztelik. Kezükben kivont karddal, (amelyet egyébként egy nádpálcával kiüthetni a kezükből) agyon zsinórozott egyénruhában, sarkantyus csizmával és csákóval szoktak állani a kapu alatt, továbbá olyan kikent bajusszal, mint a vasvilla.

Dolguk nincs egyéb, mint összeütni a bokájukat és tisztelgetni, ha jött, vagy távozott a főispán, az alispán, főjegyző. De különösen a főispánra tekintettek úgy, mint az atya uristenre. A méltóságos, néhol kegyelmes főispán volt előttük úgy az állami, mint a megyei hatalom összessége. A főispán után következett egy nagy semmi, aztán még egyszer semmi és csak azután az alispán, meg a többi megyei főtisztviselő.

És mindez rendjén volt így: ilyen partriarchális berendezés mellett a megyék egész tisztességesen végezték a közigazgatást és hajtották végre önállóan azt, amit a belügyminisztérium rendelt.

Most azonban megfordult a világ sorja a megyeházán, legalább Abaujban. Hála Hadik János grófnak, ma már a legutolsó vármegyei hajdu is a passzív, sőt aktív rezisztencia álláspontjára helyezkedik. Megtörtént a tegnapi installáción, hogy a megyei hajduk (igaz, hogy nem egészen józan állapotban) kihívó, szemtelen módon viselkedtek a főispánhoz tartozó emberekkel, akik előtt egykor földig hajlongtak. Egyik-másik azt is megtette, hogy közjogi fejtegetésekbe bocsátkozott s természetesen bizonyította a koalíció igazságát.

Minthogy a megyei hajduk aligha hallgatták valaha a közjogot, világos, hogy csupán valakinek tekintélye lebeg szemek

előtt. Ki lehet ez a valaki, mikor a főispánt el nem ismerik, alispán és főjegyző meg nincsen?

Nos, ők ki merik mondani, hogy gróf Hadik János az, akinek tekintélye által magukat irányítatják, vagyis gróf Hadik János az abauji hajduk hadnagya.

Hát ez nagyon szép dolog, csak hogy nem operett többé, de nagyon is bohózos játék, a melynek vége csak országos nevetség lehet. Talán, miután Hadikék a csatát minden vonalon elvesztették, most a megyei hajduk által akarják tovább folytatni? Ugyan, ugyan! Nem jobb volna lerakni a fegyvert, amíg becsülettel lerakni lehet? Mert nemsokára még a fegyverlerakás sem fogja a koalíciót a politikai kivégeztéstől megmenteni.

Bűnvádi eljárás Halmosék ellen.

Egy rettentő önértékes nyilatkozatot olvastunk a minap Halmos Károlytól, aki kijelentette, hogy azt szeretné ő látni, hogy ő ellene bűnvádi eljárást indítsanak, mert hát így meg amúgy, majd megmutatná ő akkor, hogy ő kicsoda.

Nos, ha eddig nem tudná Halmos Károly, hát mi tudomására hozzuk neki, hogy az ügyészség igenis megindította ellene a bűnfenyítő eljárást. De egyúttal mély felháborodást érzünk Halmos Károlyllyal együtt és ha nem is kiabáljuk világgá, hogy ez a bűnvádi eljárás ő ellene a legnagyobb disznóság, hát legalább gondoljuk.

Mert kérem szépen, mi az a nagy bűn, amiért Halmos Károlyt a törvény által kérdőre vonják? Nos, egy nevétséges csekélység, egy semmiség, egy blaktri. Halmos Károly semmi egyebet a világon nem tett, mint azt kiabálta gróf Pongrácz Ferenc főispán, közgyűlési elnök felé, hogy, »közokirathamisító.«

No hát, ha egy jogállamban az adózó polgároknak még az sincs megengedve, hogy a főispánt közokirathamisítóknak nevezék, akkor az nem jogállam. Kérdjük a közönséget, hogy nincs-e igaza Halmos Károlynak? Mindenki azt fogja felelni, hogy de bizony igaza van. Sőt nemcsak neki van igaza, hanem igaza van Berzáczy M.-nak, Maléter Istvánnak, Szauberer Bélának és a többi városatyának, akik ellen az ügyészség hasonló csekélység miatt szintén bűnvádi eljárást indított.

Ami különösen Berzáczy Mikát illeti, hát mit akarnak ő vele? Hisz az ő hazafisága olyan tiszta, mint a pékműhelye, amelyben aranyért se lehetne egyetlen svábbogarat találni. Hogy ő is ordította az okmányhamisítást? Hát édes istenem, ezt csak nem lehet rossz néven venni tőle, mert hisz ő csak mások után ordított Gyalázat az, hogy Kassának ilyen érdeműs polgárát politikai hitvallása miatt üldözik, ahelyett, hogy a helyőrségi prófuntszállítást neki adnák jutalmul.

Dehát régi dolog, hogy a világ hálátlan és igazságtalan. Valóban ideje, hogy a koalíció kormányra kerüljön, amikor is majd Hal-

mos-Berzáczyék fogják az ügyészséget megtáncoltatni, nem pedig fordítva.

A két Khon.

A tornyos-németi eset.

Eddig csak a vigjátékokban fordult elő, hogy két ember hasonlatossága mily mulatságos félreértésekre adott okot. Jól emlékszünk ezekre a vigjátékokra s jót mulattunk azon, hogy a szerzők mennyire tudják kiaknázni a hasonlatosságból eredő helyzetet. Azonban az élet is produkál ilyen eseteket, melyek már kevésbé komikusak. Sokszor egy-egy ártatlan ember meghurcolása az ára ilyen képzelte hasonlóságnak.

Igy történt most is Tornyos-Németi községben, ahol a hatóság letartóztatott egy Khon Sámuel nevű egyént, mert hasonnevű ember ellen elfogatási parancs volt kiadva s a személyleírás révén a hatóság az elfogott Khonban vélt ráismerni a körözött Khonra.

És itt kezdetét vette a szegény Khon szenvedése. Hiába tiltakozott ő, esküvel erősítvén, hogy nem csak egy Khon van a világon s nem ő az a Khon, akit keresnek, nem hittek neki. Képzhető a szegény ember kétségbeesése. Bekísérték Kassára s végre is itt derült ki, hogy a személyleírás téves volt, még a keresztneve is más az igazi bűnös Khonnak, mint az elfogott Khonnak és ennek folytán az ártatlan Khont menten szabadon bocsátották és bocsánatot kértek tőle a zaklatásért.

Hát ez bizony kellemetlen eset és gondoskodni kellene róla, hogy máskor meg ne történjék, ámbar hiszen nagyobb dolgokban is tévedtek már az emberek.

TELEFONHIREK.

A bécsi lapok nyilatkozata.

Bécs, dec. 5.

A magyar koalíciós sajtónak leghűbb támogatója a bécsi sajtó: elítéli a tegnapi zavargásokat. A Reichsrath folyosóján pedig több képviselő úgy nyilatkozott az eseményekről, hogy a rotációsok körüli harc a kormány pénzén készült.

A koalíciós sajtó oda van örömeben a bécsi hangra s most csodálatosképen kolportálni igyekszik a raichstrathi képviselők nyilatkozatát, amelyekre sulyt tudvalevőleg soha nem helyezett. A koalíciónak ugylát-szik már minden vélemény jó, ha az ő terveit viszi előbbre.

Mozgósítás Magyarországra ellen.

Baden, dec. 5.

Koalíciós körökben hangulat-keltés céljából azt híresztelik, hogy több ausztriai dragonyos ezredet e napokban mozgósítanak és ezeket az ezredeket Magyarországra küldik.

Rudnay nyilatkozata.

Budapest, dec. 5.

Rudnay budapesti főkapitány-nál ma több újságíró jelent meg és kérték, hogy ha zavargások lennének ma is, úgy védje meg őket, mert ez közérdek.

Rudnay kijelentette, hogy ez magánérdek és így nem hajlandó a lapokat megvédeni. Nagyon helyes, mert az volt a közérdek, mikor ő a pesti megyebáza a király kinevezési jogát védte és a lapok ezért őt megtámadták. Így tehát ő nem is szegődhet a lapok üzleti érdekeinek megvédésére.

A pestmegyei tisztviselők.

Budapest, dec. 5.

Laszberg gróf felszólításának már eddig is 5 segédhivatali alkalmazott és 7 díjok engedelmeskedett. A tisztviselők közül nem jelentkezett eddig senki sem.

NAPIHIREK.

A nagy hazug megkerült. Megirtuk pár nap előtt, hogy Kassáról valaki rendszeresen hazug tudósításokat küld a budapesti lapoknak és a politikai küzdelmekbe, csak hogy mérgét kiönthesse, hitvány módon belekeveri gróf Pongrácz Ferenc feleségének a nevét is. Így a Budapesti Hírlap azt írta a városi közgyűlést követő napon, hogy a főispán nejt is maga mellé ültette a kocsiába, mikor a közgyűlésbe ment, hogy így kerülje el a tömeg bántalmazását. Mi megigértük, hogy kitudjuk ennek a hazug urnak a nevét és ki is tudtuk. A neve Rössler István, városi aljegyző, akinek cselekedete tehát már azért is súlyos beszámítás alá esik, mert amiről a Budapesti Hírlapot tudósította, az egyetlen kassai újságban sem jelent meg, tehát nyilvánvaló, hogy Rössler István ezt a hazugságot maga koholta, hogy a koalíciónak kedveskedhessék. Midőn tehát Rössler urat ezennel kiszolgáltuk a közönség ítéletének, egyuttal örömlünknek adunk kifejezést a fölött, hogy a szóban forgó ocsmányságot nem kassai újságírók, bármily politikai elmentések választják is el őket egymástól, arra nem vetemednek, hogy pártühből még uri asszonyokat is meghurcoljanak. Hogy Rössler István ugyanaz a kassai tudósító-e, aki Sziráky Barna törv. elnök galád megrágalmazását elkövette, ezt sajnos, nem tudtuk kideríteni. De hogy

Rössler a hazugságért és férfiatlanságért, amely rábizonyult, vezekelni tartozik: ez bizonyos.

Tisztelgés Pongrácz főispánnál. Ma délelőtt Krausz Vilmos pénzügyigazgató vezetésével egy küldöttség tisztelgett gróf Pongrácz Ferenc főispánnál, melynek tagjai voltak: Laczkovszky Gyula jav. intézeti igazgató, Pál Imre posta- és táv. igazgató, Zágróczy Gyula tanfelügyelő, Sziklay Emil erdőfelügyelő, Orlovsky István reáliskolai igazgató, Léway István ker. isk. igazgató, Kovácsy Béla gazd. int. igazgató, Klein Ferenc áll. építészeti h. főnök, Malaszt Ferenc polg. isk. igazgató és Soós Aladár felmérési felügyelő. A főispán a küldöttséghez beszédet intézett, s megköszönte az együttműködésnek ígéretét, melyet a tisztelgők kifejezésre juttak.

Ráfogás. Néhány fővárosi lap azt írja a főispán installációjáról szóló tudósításában, hogy gróf Pongrácz Ferenc ezeket mondotta volna:

— És ha nem jön el egy bizottsági tag sem, hát behívok két csendőrtisztet és előttük teszem le az esküt.

A kassai hírlapírók sem estek szemfülesség dolgában a fejük lágyára, de erről a mondásról egyik se tud semmit. Persze nem is tudhat, mert a főispán ilyen nyilatkozatot nem tett. Érdekes, hogy a koalíciós lapok képtelenek egy eseményről úgy beszámolni, hogy azt egy csomó hazugsággal meg ne spekeljék.

„Hazátlan bitangok“ = „szedőbarátaink“. A koalíciós lapok vezércikkirói a tegnapi történet után balraátot csináltak. A „hazátlan bitang“-okat a koalíciós lapok cicerója ma „szedőbarátaink“-nak nevezi már. Sőt kész arra is, hogy holnap atyaisteneknek nevezze őket. E címekért cserébe nem kér mást, csak azt, hogy továbbra is önmaguk szedjék ki önmaguk gyalázatát s verejtékes munkával szedjék ki azon cikkeket, melyek ellenük s követeléseik ellen izgatnak ez országban. Ugylátszik, hogy a koalíció komolyan megijedt a bojkottól s most kész keblére ölelni a „hazátlan bitangok“-at is, nehogy az ölelés méltatlan legyen hozzá, először kinevezi őket „szedőbarátaink“-nak. Ősidőktől fogva legjobb módszer az ellenfeleket barátokká tenni. Csak hogy ősidőktől fogva kettőn állt a vásár s mindenkor az volt a gyengébb ellenfél, ki a barátság megkötését sietteté. Ugylátszik, hogy „szedőbarátaink“-nak ez a barátság nem olyan szerfelett sürgős.

Ellopott kerékpár. Valamelyik vakmerő s elszánt tolvaj a vasuti pályaudvar épület szomszédságában levő postahivatal egyik előszobájából ellopott egy vörös favázu kerékpárt, mely egyik sürgönykihordó hivatalos kerékpárja volt. A kez rékpár értéke 80 korona. A ismeretlen tolvaj kiletét nyomozza a rendőrség.

Meghívó. A Kassai Jogászegylet jogtud. szakosztálya dec. 6-án szerdán d. u. 6 órakor gyűlést tart, melynek tárgya: „A verespataki diptichonok“. Értekezés, írta Zalusky R.

Kirendelés. A m. kir. igazságügyminiszter Debreczen Márton dr. szikszói járásbírói aljegyzőt ugyanoda ügyészéi megbízottul kirendelte.

Fiakker-összeütközés. A Tömlöc utcán ma reggel 10 óra tájban az 5. számú fiakker neki hajtattott egy fászkocsinak, melyet egyik házba igyekeztek behajtani. Azonban a nagy teherrel megrakott kocsi visszacsúszott s az 5. számú fiakker neki ment. A fiakker ablaka betört, azonban más baj nem történt.

Öngyilkos nő. Tegnapelőtt este 6 óra tájban a Klobusiczky utcai rendőrszem észrevette, hogy egy munkásnőnek látszó nő ott, ahol a viznek korlátja nincs: a Hernádba ugrott s rögtön elmerült. A rendőrszem értesítésére Jubász Mór rendőrfogalmazó és a mentők vonultak ki, azonban a nőre a folyó árjában nem tudtak ráakadni. Mivel a szomszédos Hungaria malom zsillipei fel voltak huzva: valószínűnek tartják, hogy az életunt nőt a víz sodra magával ragadta. Kiletét természetesen nem lehetett megállapítani.

IRODALOM ÉS SZÍNHÁZ.

Eredeti bemutató előadások a vidéki színházakban.

A magyar színpadi szerzők egyesülete mostanában egy eszmét vetett fel: mivel sok a drámaíró s Budapesten kevés a színház, — tehát az eredeti darabokat a vidék nagyobb színházaiban is mutassák be, illetve ott adják azokat először, ne Budapesten, s ha a vidéken sikerrel járt a bemutató, — úgy Budapesten is adják elő ezen kiváló sikerű darabokat.

Helyes, okos terv. Színműirodalmunk jelenlegi viszonyai gyatrák. Csak budapesti színházban előadott darab számít valamit, de a vidéki eredeti bemutató előadásokon legfeljebb mosolyognak. Színműirodalmunknak ez a nagy koncentrálása igen megnehezíti az írók helyzetét.

Lám Németországban nemcsak az a darab számít, amelyik Berlinben kerül előadásra, hanem sokszor még nagyobb jelentősége van a müncheni, hamburgi, lipcsei, kölni, drezdai, boroszlói premiereknek. De persze ezen bemutató előadásokról még a magyar hírlapok is távirat és telefon tudósításokat közölnek, míg ha Kolozsvárott, vagy Szegeden, vagy Aradon van egy eredeti bemutató előadás, azt sablonos 5 sorral intézik el fővárosi lapjaink.

A szerzők egyesületének épen az az eszméje, hogy a vidéki bemutatókkal is ép oly részlete-

sen foglalkozzanak a budapesti lapok, mint a fővárosiakkal. Végre is, ha egy nagyobb politikai, társadalmi eseményre, vagy épen egy közönséges büntény megvilágítására kiküldik a „sajtó-tudósítót a jó vidékre, miért nem küldhetnek ki egy színházi esemény alkalmából is, illetve miért ne gondoskodhatnának arról, hogy a vidéki színházi eseményről is ép oly bő s részletes tudósítást kapjanak, mint arról, ha két ember beveri az egymás fejét.

Mindezek kézen fekvő dolgok, melyek azonban mégis nehezen valósulnak meg, holott mindenki érzi a jelenlegi állapotok tartóhatatlanságát.

1925. végr. sz.
1905.

Árverési hirdetés.

Alulírott kiküldött bírósági végrehajtó ezennel közhírré teszi, hogy a kassai kir. járásbírósnak 1905. évi V. 2102. számú végzése folytán Rozner Lipót felperes részére Jurovics Adolf alperes ellen 1000 kor. követelés s járuléka erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás folytán alperesnél lefoglalt és 3158 kor. 70 fillérre becsült ingóságokra a kassai kir. járásbírósnak 1905. V. 2102/2. számú végzésével az árverés elrendeltetvén, annak a korábbi vagy felülfoglaltatók követelése erejéig is, amennyiben azok törvényes zálogjogot nyertek volna, Kassán alperes üzletében Főutca 13 szám alatt és ennek végzetével, Kossuth Lajos utca 8. sz. alatt levő lakásán leendő megtartása határidőül 1905. évi december hó 7-ik napján délelőtt 8 órája kitűzték, a mikor a bíróság lefoglalt butorok, bolti berendezés és cipőárak s egyéb ingóságok a legtöbbet ígérőnek készpénzfizetés mellett, szükség esetén becsáron alul is el fognak adni.

Felhívtnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtó követelését megelőző kielégítéshez tartanak jogot, amennyiben részükre foglalás korábban eszközöltetett volna és az a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéseig alulírt kiküldött-nél vagy írásban beadni, vagy pedig szóval bejelenteni el ne mulasszák.

A törvényes határidő a hirdetésnek a bíróság tábláján kifüggesztését követő naptól számítatik.

Kelt Kassán, 1905. nov. 25-én.

Beődök Zsigmond
kir. bírósági végrehajtó.

Tisztelettel értesitem a n. é. közönséget, hogy használt butort, egyes tárgyakat, valamint teljes lakberendezéseket veszek és eladok.

BLEICH J.

Fehér-utca,
Andrássy-palota.

Levelezőlap általi értesítésre házhoz, nagyobb vételnél vidékre is jövök.

Kiadó: SERESS IMRE.

HIRDETÉSEK

fölvétetnek a

KASSAI ŐR

politikai napilap

kiadóhivatalában

Kassa, Kossuth Lajos-u. 14.

Telefon 320.

Telefon 320.

ALAPITTATOTT 1844-ben. ALAPITTATOTT 1844-ben.

Kassai Takarékpénztár

a székesegyházzal szemben, saját házában.

TAKARÉKBETÉTEK könyvecskére és folyószámlára. . . . .

Kölcsönök váltóra, házra, földbirtokra, értékpapirokra és folyószámla alakjában. . . . .

Értékpapírok, okmányok, ékszerek megőrzése.

Váltóüzletében: Értékpapírok, külföldi pénzek vétele és eladása tőzsdei árfolyam szerint.

Közbenjárás katonai házasági óvadékok letételénél. . . . . .

Külföldi és vidéki szelvények, chequek beváltása és beszedése. . . . .

Osztálysorsjegyek eladása.

Hitellevelek és pénzáttalás bármely külföldi városba csekély díj mellett.

SAFE DEPOSIT pénz-szekrények.

POSTAI MEGBIZÁSOK azonnal elintéztetnek és fölvilágosítások készséggel adatnak. . .

Nagy karácsonyi vásár!

Egy rendkívüli nagy és jutányos vétel folytán azon kellemes helyzetben vagyok, hogy alant felsorolt czikkeket bámulatos olcsó áron elárusítom, u. m.:

Sima merveliéurs és Luxor selymek 65 kr. méterje
Csikos és koczkás " '96 kr. "
120 cm. széles kelmék minden színben 38 kr-tól felfelé
Mosó barchet és flanellek 20 kr-tól felfelé
Fej- és zsebkendők, szőnyegek, függönyök, ágy- és kávé garnitúrák

mélyen leszállított áron.

Tisztelettel **KLEIN LAJOS**

Fő-útca 72. (zárdá-épület).

Mádi ujbör

tetszés szerinti, de legalább egy gönci hordónyi mennyiségben, seprűn, literenként 64 fillérért, asszu és szomorodni ó borok árjegyzék szerint kaphatók

Illésházy Endre

mádi szőlőbirtokosnál.

Tisztviselő-kölcsönök

6% kamat mellett nyújt törlesztéses KÖLCSÖNT 15—20 évi törlesztésre katonatiszteknek, állami, megyei és egyéb nyugdíjjogosultsággal bíró tisztviselőknek, egy előkelő pénzügyi életbiztosítási kényszer s kezes nélkül.

Felvilágosítást és utbaigazítást minden előleges költség nélkül ad a felsőmagyarországi vezérképviselő:

PÁRTOS GÉZA

KASSA,

Deák Ferenc-utca 51. sz., I em.

Távbeszélő-szám: 212.